

Sygn. akt I C 361/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agata Bober

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa U. w W.

przeciwko L. B.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda U. w W. na rzecz pozwanej L. B. kwotę 2417,00 zł /dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu – wynagrodzenia pełnomocnika i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;

III. nakazuje pobrać od powoda U. w W. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Brzesku kwotę 618,00 zł / sześćset osiemnaście złotych/ tytułem brakujących kosztów sądowych – opłaty sądowej od pozwu.

Sędzia

SR Agata Gawłowska-Sobusiak

Sygn. akt I C 361/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 13 czerwca 2017 r.

Powód **U. z siedzibą w W.** domagał się zasądzenia od pozwanej **L. B.** kwoty **16 484,01 zł** z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 24 marca 2014 r do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu oraz w dalszym piśmie procesowym powód podniósł, że w dniu 23 grudnia 2005r. pozwana zawarła z (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce umowę nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej umowy została sprzedana przez pierwotnego wierzyciela na rzecz powoda tj. na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27 czerwca 2013 r.

Powód wyjaśnił, że wysokość zadłużenia pozwanej na dzień sporządzenia pozwu wynosiła: kapitał w kwocie 11 626,47 zł, odsetki w kwocie 4 746,94 zł, koszty naliczone przez cedenta w kwocie 110,60 zł.

Powód wzywał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem jednak bezskutecznie.

Odnosząc się do zarzutów pozwanej, powód wskazał, że pierwotny wierzyciel (...) S.A. w dniu 31 grudnia 2009r. połączył się ze spółką C.. z siedzibą w W. poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą.

Dalej powód wyjaśnił, że umowa wskazana w treści pozwu została wypowiedziana przez wierzyciela pierwotnego w dniu 2 grudnia 2008r., a data wymagalności przypada na dzień 2 stycznia 2009r.

W dniu 28 marca 2014r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w sprawie (...) w którym nakazał pozwanej, aby zapłaciła kwotę dochodzoną pozwem, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana zarzuciła brak legitymacji procesowej czynnej powoda, brak istnienia dochodzonej pozwem wierzytelności oraz wykazania jej wysokości.

Pozwana podkreśliła, że powód nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie twierdzeń wskazanych w pozwie, w szczególności umowa sprzedaży wierzytelności załączona do pozwu jest ogólnikowa i nie zawiera żadnych konkretnych odniesień do zadłużenia dochodzonego pozwem. Załączona przez powoda umowa z dnia 30 grudnia 2005r. zawarta między C. S.A. a pozwaną nie odpowiada umowie, na którą powód powołuje się w treści pozwu tzn. nie zgadza się jej numer, data zawarcia i strona kredytodawcy. Pozwana zaprzeczyła, aby zawierała umowę z (...) S.A. o nr (...) z dnia 23 grudnia 2005r. Z załączonej do pozwu umowy wynika, że C. udzielił pozwanej kredytu w wysokości 19 000,00 zł, ale z pozostałych dokumentów nie wynika, aby pozwana miała wykorzystać te środki, ani też termin, w którym miała je zwrócić bankowi. Nie wiadomo, które z rat są przedmiotem żądania pozwu, kiedy stały się wymagalne, a przede wszystkim w jaki sposób dokonano kapitalizacji odsetek dochodzonych pozwem i kiedy umowa została wypowiedziana przez bank.

W dalszej kolejności pozwana podniosła zarzut przedawnienia wierzytelności dochodzonej pozwem. Wskazała, że z twierdzeń powoda wynika, że dochodzona przez niego wierzytelność stała się wymagalna znacznie wcześniej niż na trzy lata przed dniem wytoczenia powództwa. Z załączonej do pozwu umowy z dnia 30 grudnia 2005r. wynika, że spłaty miały być rozłożone na 48 miesięcy, a więc ostatnia rata stałaby się wymagalna najpóźniej w styczniu 2010r. Przedawnienie nastąpiło w okresie od stycznia 2009r. do stycznia 2013r. a więc na kilka lat przed dniem wytoczenia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana L. B. zawarła z C. S.A. w W. umowę o kredyt na cele konsumpcyjne **nr (...) dnia 30 grudnia 2005 r** na łączną kwotę 21 222,00 zł (całkowity koszt kredytu- wynosił 12 161,60 zł). W rubryce dotyczącej wyrażenia zgody na przetwarzanie danych osobowych figuruje podpis pozwanej z datą **28 grudnia 2005r** .

Na podstawie tej umowy pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami i należnymi opłatami w miesięcznych ratach. W umowie ustalono, że spłata nastąpi w 48 miesięcznych ratach, w każdy 5 dzień miesiąca po 649,20 zł każda, przy czym termin płatności pierwszej raty został określony w Harmonogramie spłat zgodnie z Regulaminem, stanowiącymi integralną część umowy.

Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy kredytu, w przypadku braku wpłat w terminie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności i upływie 15 dni od dnia wymagalności drugiej z rat, Bank mógł wypowiedzieć umowę

z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, po uprzednim wezwaniu pozwanej do zapłaty zaległych rat lub ich części, w terminie 7 dni.

Dowód:

- umowa o kredyt konsumpcyjny nr (...) k. 3.

W dniu 31 grudnia 2009r. nastąpiło transgraniczne połączenie się spółek (...) z siedzibą w P. (spółka przejmująca) ze spółką C. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą.

Dowód:

- wyciąg z KRS z dnia 18 lutego 2014r. k. 6.

(...) S.A. Oddział w Polsce umową z dnia 27 czerwca 2013r. dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu od pozwanej wierzytelności wynikającej z umowy zawartej przez pozwaną **nr (...) z dnia 23 grudnia 2005r.**

Wierzytelność na dzień przelewu wynosiła łącznie 15 432, 21 zł, a to:

- kapitał w kwocie 11 626,47 zł
- odsetki umowne w kwocie 639,56 zł;
- odsetki karne w kwocie 3 055,58 zł;
- opłaty w kwocie 110,60 zł.

Dowód:

- wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika do umowy – k. 4-5,7.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w pierwszej kolejności w oparciu o wyżej wymienione dokumenty.

Dokument w postaci wyciągu z KRS, jako dokument urzędowy, stanowił dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone, a to przejęcia spółki.

Dokumenty w postaci: umowy kredytowej, umowy cesji jako dokumenty prywatne, stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenia w nich zawarte.

Dokumenty te stanowiły dowód na okoliczność wierzytelności będącej przedmiotem obrotu.

Sąd zważył co następuje:

Powód **U. z siedzibą w W.** domagał się zasądzenia od pozwanej **L. B.** kwoty **16 484,01 zł** wynikającej z umowy kredytu **nr (...) z dnia 23 grudnia 2005r** , a to:

- kapitał (tj. niespłacona należność główna) w kwocie 11 626,47 zł,
- odsetki w kwocie 4 746,94 zł,
- koszty naliczone przez cedenta w kwocie 110,60 zł.

Pozwana zakwestionowała fakt istnienia wierzytelności wynikającej z umowy kredytu opisanej pozwem, a także wysokość dochodzonego zadłużenia, zarzuciła także brak legitymacji procesowej czynnej powoda. W dalszej kolejności pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Na początku należy odnieść się do zarzutu braku legitymacji procesowej powoda. Powód w pozwie podał, że jego roszczenie względem pozwanej wynika z umowy kredytu nr (...) zawartej przez pozwaną w dniu 23 grudnia 2005r. z (...) Bank S.A. w W.. Do pozwu powód dołączył dokumenty stwierdzające, że spółka C.została przejęta w późniejszym czasie przez spółkę (...) z siedzibą w P.. Powód przedstawił także wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem, z której wynika, że nabył od S. B. opisaną w pozwie wierzytelność przysługującą w stosunku do pozwanej L. B., a więc stał się wierzycielem w miejsce wierzyciela pierwotnego- C. S.A.

Idąc jednak dalej, z załącznika do umowy cesji wynika, że powodowi jako cesjonariuszowi przysługuje wobec pozwanej wierzytelność wynikająca z zupełnie innej umowy niż ta którą zaoferował w sprawie jako dowód. Powód przedłożył bowiem do akt sprawy kopię umowy zawartą przez L. B. z C.. ale **nr (...) z dnia 30 grudnia 2005 r** , a więc nie zgadza się zarówno data zawarcia umowy jak i jej numer. Nadto nie jest wiadomo, czy i kiedy pozwana zaprzestała wywiązywania się z umowy, kiedy została wypowiedziana umowa, czy były podejmowane próby polubownego załatwienia sprawy.

Na marginesie należy dodać, że powód składając odpowiedź na wniesiony przez pozwaną sprzeciw od nakazu zapłaty w żaden sposób nie podjął próby sprostowania tych ewidentnych nieścisłości, przeciwnie- podtrzymał twierdzenia pozwu. W piśmie tym powód uzupełnił twierdzenia pozwu o informację, że umowa pożyczki została wypowiedziana przez wierzyciela pierwotnego w dniu 2 grudnia 2008r. a data wymagalności przypada na dzień 2 stycznia 2009r., na co zresztą nie przedstawił dowodów w postaci dokumentów. W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że zaoferowany materiał dowodowy w sposób oczywisty nie daje podstaw do uznania roszczenia za udowodnione. Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sprawiedliwe rozstrzygnięcie sprawy wymaga bowiem oparcia się na udowodnionych okolicznościach; kto chce, by zgłaszane przez niego okoliczności były uwzględnione, musi przekonać organ rozstrzygający o ich istnieniu (Komentarz do art.6 Kodeksu cywilnego Małgorzata Pyziak-Szafnicka).

W dalszej kolejności rozważenia wymagał także zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2.04.2008 r. III CSK 302/07 (LEX nr 398487) stwierdził, że do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia nie jest wymagane aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością.

Z art. 120 § 1 kc wynika, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Roszczenie staje się wymagalne wówczas, kiedy wierzyciel może skutecznie żądać od dłużnika zadośćuczynienia jego roszczeniu (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 12.02.1991 r., III CZP 500/90).

Do roszczeń dotyczących zapłaty z tytułu umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego stosuje się przepis art. 118 kc.

Nie budzi wątpliwości w okolicznościach niniejszej sprawy, że roszczenie powoda skierowane przeciwko pozwanej dotyczy świadczeń udzielanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, ponadto zaciągnięte zobowiązanie miało być spłacane okresowo w miesięcznych ratach, dlatego też okres przedawnienia w przedmiotowej sprawie wynosi 3 lata.

Pozwana L. B. umowę kredytu konsumpcyjnego nr (...) zawarła w dniu 30 grudnia 2005r. Pozwana zobowiązała się dokonywać spłat w miesięcznych ratach, dlatego też dla każdej raty termin przedawnienia biegł osobno, od terminu

jej płatności. Zobowiązanie miało być spłacone w 48 miesięcznych ratach, a więc po 4 pełnych latach czyli przy zachowaniu ustalonych terminów całość powinna była być spłacona najpóźniej w dniu 30 grudnia 2009r. Powód nie przedstawił dowodów, wskazujących, że nastąpiło wypowiedzenie umowy i czy miało miejsce jeszcze w okresie umownym. Przyjmując jednak, że umowa była zawarta na czas do dnia 30 grudnia 2009r., to licząc od przedawnienie nastąpiło z dniem 30 grudnia 2012r.

Z kolei umowę nr(...) pozwana miała zawrzeć dnia 23 grudnia 2005r, a roszczenia wynikające z tej umowy stały się wymagalne – jak podał powód – z dniem 2 stycznia 2009 r. W tym wypadku przedawnienie nastąpiłoby z dniem 2 stycznia 2012 r.

Nie ulega zatem wątpliwości, że powód pozew w niniejszej sprawie wniósł po upływie 3 letniego terminu przedawnienia, bo dnia 24 marca 2014r. Ponadto powód nie udowodnił, aby w tym czasie miały miejsce jakiegokolwiek wydarzenia powodujące przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podst. art. 98 kpc, a to zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód przegrał proces w całości, a na koszty procesu poniesione przez pozwaną złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika według stawki minimalnej w kwocie 2 400,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł- łącznie **2 417,00 zł**.

Opłata sądowa od pozwu wynosiła w niniejszej sprawie 825,00 zł, z czego $\frac{3}{4}$ tj. kwota 618, 00 zł została zwrócona powodowi po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty z dnia 28 marca 2014r. w sprawie (...). Zatem Sąd nakazał pobrać ponownie kwotę **618, 00 zł** od powoda na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Brzesku tytułem brakującej części opłaty sądowej od pozwu.

SSR Agata Gawłowska- Sobusiak